

Arnhem, 15 december 2024

Lieve Syriër tussen hoop en vrees,

Onze ovenklok toont zes maanden per jaar het juiste uur.
Zodra de zomertijd weer ingaat loopt de klok een uur voor.
Of achter. Een van die twee. Dat stelt misschien weinig voor,
op de schaal van wereldgebeurtenissen, maar
ik kreeg een berichtje van een luisteraar
die vond dat ik op moest houden met mijn politieke geneuzel.

En dat snap ik. Dus dat zal ik proberen.

Ik zal het dan ook niet hebben over Naturalisatiedag.
Dat is het vandaag. Een feestdag voor Nieuwe Nederlanders.
En zolang minister Faber deze frivoliteit niet afschaft
om haar kapperskosten en symbolische grenscontroles te dekken,
vinden rond die dag door het hele land naturalisatieceremonies plaats.

Al geldt dat nog lang niet voor de Syrische vluchtelingen
die op een beoordeling van hun asielaanvraag wachten;
Ijdelruitje heeft een beslisstop voor Syriërs afgekondigd.

Politiek geneuzel. Ik hou ermee op. Geen gemakkelijke opgave.
Politiek is immers de voortzetting van het persoonlijke
met precies dezelfde middelen. Nu meer dan ooit.

Maar goed. Het is december. De gezellige maand.
Dus ik zal het gezellig houden.

Eh...

De kerstboom staat. Ik heb er twee pieken op gezet die naar de hemel reiken.
Ons huis is gevuld met de geur van sparrennaalden.
In onze tuin hangen zoveel lichtjes dat vogels voor hun trek naar het zuiden
ons huis als oriëntatiepunt gebruiken.

Ik kocht een boterkoek voor de kinderen voor als ze uit school kwamen,
maar voor ze uit school kwamen had ik er al driekwart van achter de kiezen.

December is de suikermaand.

De maand waarin we de duisternis trachten te verlichten,
huis en hart met warmte vullen, van vrede op aarde zingen,
geven om, en aan, wie behoeftig en nooddruftig is,
de maand van liefde, dankbaarheid, vrijgevigheid, verwondering en hoop.

Ja. Nee. Dat moeten we niet verpesten met politiek geneuzel.